

SELYE JÁNOS EGYETEM GAZDASÁGTUDOMÁNYI KAR

Sapientia Erdélyi Magyar Tudományegyetem
Marosvásárhelyi Kar

Beszámoló

Bc. Konkoly Attila

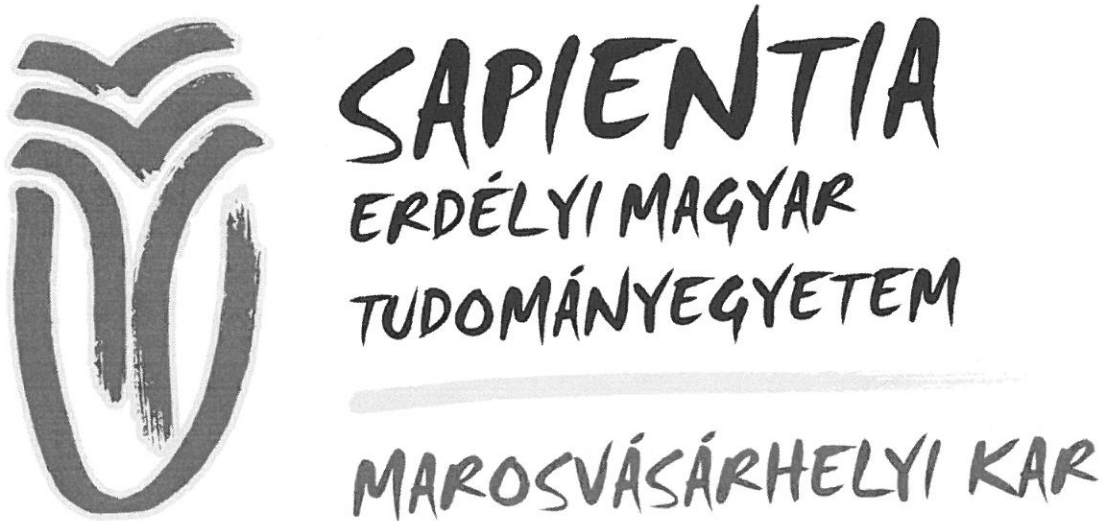
2017. 03. 20

Tartalom

Bevezetés	3
Sapientia Erdélyi Magyar Tudományegyetem	4
Marosvásárhelyi Kar.....	5
Kommunikáció és közkapcsolatok szak.....	6
Élmények és tapasztalatok.....	7
Összefoglaló	11

Bevezetés

Makovecz ösztöndíj program keretein belül azon szerencsés hallgatók közé tartozom, akiknek pozitívan bírálták el a pályázatát és így lehetőségem nyílt elutazni az általam választott intézményhez. Az általam választott intézmény Erdélyben, azon belül is Marosvásárhely melletti Korunkán található. A pontos neve Sapientia Erdélyi Magyar Tudományegyetem Marosvásárhelyi Kar. A nevéből adódóan Marosvásárhelyen kéne lennie, de pár méter híján ez már Korunka községhez tartozik. Ami nem igazán számított, így is nagyon hasznosnak bizonyult ottlétem és szeretném megköszönni, mint az Erdélyi vendéglátóimnak az ott kapott szeretetet, illetve az itthoni intézményemnek a lehetőséget, hogy elutazhattam a Makovecz program keretein belül.

1. Ábra: Hivatalos Sapientia logó

Forrás: http://www.ms.sapientia.ro/data/kepek/MS_laza_fekvo.jpg

A beszámoló során szeretném bemutatni a Sapientia Marosvásárhelyi Kar-át, működését, illetve szeretnék beszámolni a röpke ott töltött időm alatt szerzett hasznos tapasztalatokról és élményekről.

Sapientia Erdélyi Magyar Tudományegyetem

Ebben a fejezetben szeretném bemutatni magát az egyetemet, viszont ennél erre sokkal alkalmasabb Dr. Dávid László Rektor Úr. Így vettem a bátorságot és az ő szavait közvetítem tovább az alábbiakban.

A Sapientia szó bölcsességet jelent, más szóval értő tanulmányozást és a tudásmegfontolt alkalmazását. A Sapientia Erdélyi Magyar Tudományegyetem 2001-ben azzal a fő céllal alakult, hogy magas színvonalú, versenyképes oktatást biztosítson, ugyanakkor megfeleljen a nemzetközi elvárásoknak és olyan szakembereket képezzen, akik a tanulmányaik befejezését követően akár otthon, akár külföldön szakmájukban érvényesülnek.

2015 őszén tizenegy lezárt tanévet, tizenegy végzett évfolyamot, mintegy 3900 végzett diákot tudhattunk magunkénak.

A szakmai eredmények, megvalósítások mellett azonban ugyanolyan fontos számunkra az, ahogyan a diákjaink vélekednek rólunk, ahogyan érzik magukat nálunk életük e meghatározó szakaszában. Büszke vagyok arra, hogy hallgatóink az Egyetem megkülönböztető jegyeként emelik ki az itt uralkodó közvetlen, barátságos hangulatot, az intézmény közösségépítő erejét. Végző soron ez az, amiért megálmodtuk és létrehoztuk a Sapientia Erdélyi Magyar Tudományegyetemet: hogy tere és eszköze legyen az erdélyi magyar közösség erősödésének, megmaradásának.

2. Ábra: Dr. Dávid László Rektor Úr

Forrás: <http://www.sapientia.ro/hu/rektori-koszonto>

Rektor Úr ékes szavait már csak annyival egészíteném ki, hogy az egyetem három karral rendelkezik és mind másik városban. Köztük Csíkszeredai Kar, Kolozsvári Kar, Marosvásárhelyi Kar.

Marosvásárhelyi Kar

A marosvásárhelyi Műszaki és Humántudományok Karon 2001 októberében öt szakon kezdődött el az oktatás. A szakkínálat folyamatos bővítése során a 2011/2012-es tanévben 10 szakon folyik az oktatás. A Kar a magyar nyelvű műszaki felsőoktatás legjelentősebb központjává nőtte ki magát, amely országos viszonylatban egyedülálló módon biztosít magyar nyelvű képzést hat mérnöki szakon.

Kezdetben a város központjában található Deus Providebit Tanulmányi Házban zajlott az oktatás, majd ahogy a diáklétszám növekedett, úgy kellett egyéb helyszíneket is bevonni. A 2003 nyarán elkezdett zöldmezős beruházás eredményeképpen 2006-ban már minden hallgató az új, Marosvásárhely és Koronka határában felépült Campusban kezdhette el a tanévet. A korszerű oktatás kihívásainak minden szempontból megfelelő épületben három amfiteátrum és mintegy 40 előadóterem és jól felszerelt laboratórium biztosítja a diákok elméleti és gyakorlati felkészülését. Itt kaptak helyet az adminisztratív egységek, a tanszékek, a könyvtár, az étkezdé és a kávézó is. A kar főépületét körülvevő 27 hektár területen a kertészmérnöki szakos diákok gyakorlatoznak, akik parkosítják a terület egy részét.

3. Ábra: Marosvásárhelyi Kar épülete

Forrás: <http://www.sapientia.ro/hu/karok/marosvasarhely>

A honlapon található információkat csak megerősíteni tudom, hiszen mint maga a kollégium nagyon jól felszerelt, mint maga az egyetem épülete. Közvetlen mellette található egy műfüves focipálya is, amit a hallgatók bármikor használhatnak és ami a legjobb, hogy minden egy helyen van, így nem kell azon aggódniuk a bentlakó hallgatóknak, hogy bárholnan elkésnek.

Meg kell említenem még a szakokat, amelyeken jelenleg egyetemi szintű képzés folyik a Marosvásárhelyi Karon. Ezek a következők: Informatika, Mechatronika, Számítástechnika, Automatika és alkalmazott informatika, Számítógépes művelettervezés és gyártásirányítás, Távközlés, Kommunikáció és közkapcsolatok, Egészségügyi szakpolitikák és szolgáltatások, Fordító és tolmács, Kertészmérnöki, Agrármérnöki szak.

Kommunikáció és közkapcsolatok szak

Személy szerint nem találtam olyan szakot, ami nekem tökéletesen megfelelne, de ez nem is okozott problémát, hiszen csupán egy hónapos áthallgatáson és közben kutatáson vettem részt. Ennek viszont tökéletesen megfelel a kommunikációs és közkapcsolatok nevű szak. A szakot azért is választottam, mert egy jó menedzser tisztségben van vele, hogy a jó vezető komoly hangsúlyt fektet a kommunikációra, illetve a diplomamunkámat is marketing témában írom és itt találkozhattam marketingre specializált órákkal. Lényegében sok új dolgot tanulhattam rövid ott tartózkodásom alatt.

A szak leírása

Az információ, az internet világában a kommunikáció mindenható beférközött. Nemcsak a hétköznapi életben, hanem a szervezeti életben is kulcsfontosságú lett az átfogó kommunikációs tevékenységek szervezése. Arculatépítés, szervezeti kapcsolattartás, rendezvényszervezés, kampánytervezés, reklámkommunikáció, tárgyalástechnikák, fotó-videó, multimédia, online kommunikáció, rádió és televízió, nyomtatott újságírás azok a területek, amelyeken a kommunikációs és PR (közkapcsolatok) szakember egyaránt otthonosan mozog.

A szakon oktatott főbb tantárgyak

- elméleti ismeretek: interkulturális kommunikáció, intézményi kommunikáció, kommunikációs jog, sajtótörténet, kommunikációelmélet, stilisztika és stílusgyakorlat, tömegkommunikációs rendszerek, reklám, marketing és menedzsment, sajtóműfajok, közkapcsolatok (public relation), művelődéstörténet és művészettörténet, szociológia, szociálpszichológia, politológia, tárgyalási technikák, fogyasztói magatartás.

- gyakorlati ismeretek: rádiós ismeretek, fotó és videó, fotózsjurnalizmus, kapcsolattartás a sajtóval, hírszerkesztés, PR-termék számítógépes előállítás, PR-termék előállítás audiovizuális eszközökkel, retorika.

- specifikus ismeretek: PR a kultúrában, PR a gazdaságban, PR a turizmusban, PR a politikában, PR a civil szervezeteknél, a PR-szakember munkamódszerei.

Elhelyezkedési lehetőségek

Marketingasszisztens és -menedzser, reklámasszisztens és -menedzser, médiamenedzser, kommunikációs szakreferens, újságíró, sajtóreferens, sajtószóvivő, rádiós/televíziós riporter, szerkesztő, hírszerkesztő és -elemző, műsorvezető, PR-menedzser, sajtóasszisztens, reklámgrafikus, arculattervező designer.

Forrás: <http://www.ms.sapientia.ro/hu/alapkepzesrol-bovebben/alapkepzesi-tanulmanyi-programjaink/kommunikacio-es-kozkapcsolatok-szak>

Röviden összefoglalva nagyon jól ki tudtam egészíteni a tanulmányaimat és amennyiben időm engedte volna, még maradtam is volna tovább tanulni, viszont sajnálatos módon az ösztöndíjprogramom csupán egy hónapra engedett el.

Élmények és tapasztalatok

Kissé izgulva indultam meg Komáromból, de már vártam a sok új élményt. Budapesten volt még egy átszállásom, viszont onnantól egyenesen vitt a vonat Marosvásárhelyre. Az út kissé hosszú volt, hisz nem minden nap töltöm el azzal a fél nappal, hogy csupán utazom. Szerencsére fel voltam rá készülve és vittem könyveket magammal olvasni, illetve a laptopom is nálam volt, hogy ha kell tudjak zenét hallgatni, vagy filmezni. Szerencsés helyzetben voltam, hisz már volt szerencsém megismerni a Marosvásárhelyi Hallgatói Önkormányzat egy tagját az egyik HÖÖK-os konferencián, akivel előzetesen fel is vettem a kapcsolatot és biztosított róla, hogy segít megismerni az egyetemüket. A vonatút rettentően hosszú volt, viszont a határátlépéstől kezdve elvarázsolt a számomra eleinte furának tűnő táj, mégis olyan festői a maga módján. Nem minden nap utazom át olyan tájon, ahol ennyi hegyet és völgyet látni a hatalmas mezőkről nem is beszélve. Elszórtan látni a kicsin falukat és tanyákat, ahova még mindig földút vezet. Az állatok szabadon mindenhol, tyúkok, bányók és egyéb háziállatok. Végig mindenhol szabadon jártak és néha még feltűnt egy-egy ló húzta szekér is. Ilyet itthon nem minden nap látni, ezért itt szinte végig kifelé bámultam a vonat ablakán és csodáltam a tájat az emberekkel. Be kell valljam, kissé aggódtam mi fog várni Vásárhelyen. Ha jól értesültem Kolozsváron keresztül ment a vonat, ahol az állomáson kicsit

várakoztunk vonaton. Ott kezdtem megnyugodni, hogy azért itt is vannak nagyvárosok rendes utakkal, közlekedéssel és sok-sok emberrel. Itt csak az aggasztott, hogy a román nyelvet sem beszélni sem olvasni nem fogom tudni és hát persze minden hivatalos tábla, köztük a várost jelző vasúti tábla is egy nyelven, románul volt kiírva. Az ilyenre nem árt ha felkészül az ember előzetesen, illetve a másik ilyen dolog, amire fel kellett volna készülnöm az idő. Erdély már másik időzónába tartozik és egy órával több van ott Magyarországhoz képest, mondjuk ezt alig vettem észre, mivel a telefonom automatikusan átállt szolgáltató váltáskor.

4. Ábra: Kolozsvári vasúti tábla

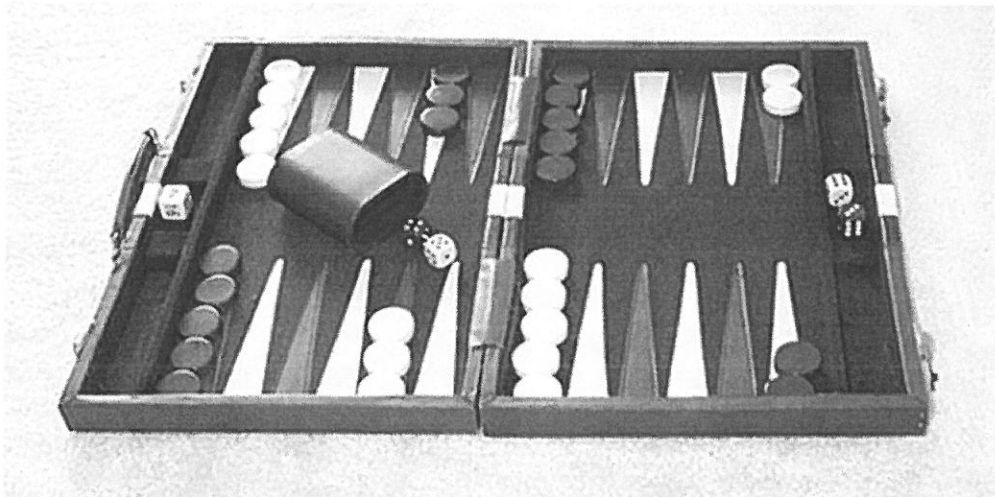
Forrás: http://ziuadecj.realitatea.net/Images/Articole/00154118/00147596_large.jpg

Az érkezésemig mondhatni minden zökkenőmentes volt. A vonatról leszállva már Marosvásárhelyen csak telefonálnom kellett az ismerőseimnek, hogy megérkeztem mivel az időeltolódás miatt máskorra vártak, amit én gondoltam rosszul még az úton. Egyből jöttek értem négyen is, akik felvettek és elvittek városnéző céllal vacsorázni majd a kollégiumba. Kollégiumnál is már vártak, a portással egész gyorsan összebarátkoztunk. Megkaptam a szobámat, bemutatkoztam a szobatársaimnak és mentem is tovább a fogadóbizottsággal megismerni a város jellegzetességeit. Itt főleg az esti órákban fiatalok által látogatott vendéglátó iparegységekre kell gondolni, amik közül a végén a „Busz”-ban kötöttünk ki. Elég gyorsan megbarátkoztam a helyi hallgatókkal és egyéb emberekkel, szóval kifejezetten barátságos és érdeklődő volt a társaság. Tetszett nekik, hogy kicsit máshogy beszélek, mondhatni felvidékiesen, azon túl is olyan palócosan.

A kollégiumban kifejezetten jól esett az alvás a hosszú út és az esti szórakozás után. A kollégiumok miatt szintén aggódtam eleinte, mert jelezték, hogy 5 szobatársam lesz és nekünk a Sirály Kollégiumunk még szlovákiai szinten is eléggé jól felszerelt, mondhatni már luxus körülményeknek más kollégiumokhoz hasonlítva. Szerencsém volt, mert ez is egy új építésű kollégium új bútorokkal. Szobatársam csak kettő volt, viszont ők úgy gondolhatták, hogy két szobához jár egy saját fürdő és wc, emiatt azt egyben kezelték és így jöhetett ki nekik az előzetesen jelzett 5 szobatárs. Azon kívül, hogy minden új volt, kaptam saját ágyat, asztalt, szekrényeket és a szobához volt egy saját hűtőnk is, szóval minden adott volt, hogy otthonosan érezzem magamat ott. A szobatársakkal is könnyedén megbarátkoztam, nem zavartuk egymást, sőt én is és ők is mindig hívtak valahova, vagy elmentünk egymás helyett üzletbe, illetve ha bármire szükség volt, mindig számíthattunk egymásra. A kollégiumokhoz visszatérve, ami még a jó felszereltségét mutatja, hogy minden emeleten volt egy hatalmas közös konyha fél tucat közös hűtővel és még spájz is volt. Mindezeket túl a legalsó szinten volt kialakítva a mosókonyha, ami bármikor ingyenesen igénybe vehető volt. Több mosógép és szárító is működött ott egész nap, ami miatt már majdnem sorba kellett állni a mosáshoz. A legjobb mégis a közösségi hely volt, ami szintén a legalsó szinten található több termes helység volt, amihez volt saját mosdó és a hátsó kijáratnál meg volt külön fedet dohányzó rész a bagózó hallgatóknak. Természetesen mindenhol beléptető rendszer működött, mint a főbejáratnál, mint a hátsó kijáratnál és ami a legjobban meglepett, hogy ez a chipes megoldás nem csak be engedett, de kifelé menet is ezt kellett használni. Mondanom sem kell, hogy az egyetem épülete 2 percre sem volt és csupán egy nagy parkoló választotta el. A kollégium mellett található volt még egy műfüves focipálya is, amit egyszer lepróbáltam a többiekkel és kifejezetten tetszett, hogy még felülről is rácsok voltak, így sehol nem tudott kimenni a labda.

Az első nap kicsit még bolyongtam a hatalmasnak tűnő egyetemi épületben, de azt hiszem sikeresen bejártam mindent. Kezdtem a hatalmas csarnokával, amit egész nap kihasználnak még az esti órákban is ahogy észrevettem tánpróbákat tartanak. Majd meglátogattam a büfét, ami szintén elég nagy és külön kijáratral rendelkezett a földszinten. Egész nap nyüzsgés volt ott, mindenki oda ment megpihenni a szünetekben. Lehetett kapni mindent, kávé, tea, szendvicsek, forrettit, üdítő és sok más. A kedvencem mégis a büfében a játékok voltak. Sakktábla, egyéb társasjátékok és két játék, amit egész nap játszottak. Csocsóasztal, ami mindenhol elterjedt a fiatalok körében és a „table” – backgammon elterjedtebb nevén, amit előtte soha nem játszottam. Na még szép, hogy egyből meg kellett tanulnom, hisz mindenhol ezt játszották. A büfén túl megismertem a kantint, ami eleinte nem volt annyira ismerős szó, de rá kellett jönnöm, hogy az az ebédlő, ahova aztán napi szinten jártam ebédelni. Nem volt a legfinomabb, de legalább kiadós. Természetesen a HÖK irodába is

beinvitáltak, ami színes és képekkel kidekorál hallgatói helység volt, ahol mindig jó hangulat fogadta a hallgatókat.

5. Ábra: „Table” Backgammon

Forrás: <http://mathworld.wolfram.com/images/gifs/backgam.jpg>

Miután sikeresen bejártam mindent benéztem a dékáni hivatalba is, hogy bejelentsem nekik az érkezésemet, illetve tudattam velük, hogy itt fogom tölteni a következő egy hónapot. Természetesen már itt is vártam engem. Megkaptam a kommunikációs szak összes évfolyamának órarendjét és útbaigazítást, hogy merre találok az egyetemi könyvtárat. Mindezeket túl mondták, hogy majd keressem fel Fülöp Otíliát, akihez fordulhatok további a szakot érintő kérdésekkel. Innen gondoltam jó ötlet lesz tovább menni a könyvtárba. A könyvtár egy gyönyörű része az épületnek. Pontosabban a könyvtár az épület csúcsos részében található. Maga a könyvtár több szinten keresztül terül ez az épületben, ahol a legalsó szinten van a bejárat, információs pult és számítógépek is. másik két emeleten könyvek és ilyen klasszikus könyvtárhoz illő asztalokkal, ahova le lehetett ülni olvasni, vagy tanulni. A legfelső szint volt a legszebb, ahol szintén még található volt pár könyvespolc és számítógépek is, viszont ami a szépségét adta, az volt az épület csúcsa szemet gyönyörködtető kilátással az egész egyetemet körbeölelő birtokra és környezetére. Pár órát itt töltöttem marketing tematikájú könyveket keresgetve és a kilátást csodálva a felső emeleten olvastam.

A későbbiekben már benéztem a másod és harmad éves kommunikációs órákra, illetve felvettem a kapcsolatot Fülöp Otíliával, akivel egyeztettem a feltételeit az otllétemnek. Az órák kifejezetten hasznosnak bizonyultam számomra és sokat tanulhattam belőlük. Köztük megfordultam online kommunikációs fejlesztés, marketing és menedzsment, PR termék számítógépes előállítás, közkapcsolatok (public relation), sajtókommunikáció órán. Ezeknek köszönhetően új információkkal felszerelve térhettem vissza, amiket remélhetőleg fel is fogok tudni használni. Az órák eléggé élet szagúak voltak, ezért is nyerték el a tetszésemet. Egyből mindent gyakorlati szempontból vizsgáltak.

Volt olyan előadás, amikor a gyakorlati életből hoztak egy előadót. Előfordult az, hogy amit mondtak egyből el kellett készíteni és utána meg az óra végén már a tanár értékelte és javította a hibáit. Minden más példát is egyből a gyakorlati életből hoztak és konstruktív viták alakultak ki az órákon a hallgatók között. Jó volt látni ezt a fajta oktatást. Természetesen felhívták a figyelmemet arra, hogy ez náluk is csak a kommunikációs szakon működik, mert a műszaki szakokon azért máshogy folyik az oktatás.

Szabadidőmben a diplomamunkám írásával foglalkoztam, vagy éltem az ottani hallgatói életet. Köztük előfordult, hogy a helyiekkel fociztunk, a büfében csocsóztunk és tableztünk, vagy a városban jókat ettünk, ittunk és beszélgettünk. Ottlétem alatt átélhettem a helyi hallgatói önkormányzat farsangi bálját, ahol szinte mindenki be volt öltözve és versengtek a jelmezek egymással. Részt vehettem a helyi diákszervezet, a Marosvásárhelyi Magyar Diákszövetség Februtális nevű hétvégi rendezvény sorozatán. Ez egyfajta ráhangoló program az ottani Diáknapokra, ami egy hetes rendezvénysorozat és ha hasonlítanom kéne valamihez, akkor hasonló lehet mint nálunk a Komáromi Egyetemi Napok. A hallgatói önkormányzat elhívott a műhelytáborukba is, ami szintén egy egész hétvéges rendezvény volt rengeteg csapatépítő játékkal, amit nagyon élveztem és itt is sok hasznos dolgot lestem el. Illetve ezek mellett szinte minden este máshová mentünk a helyi hallgatókkal és soha nem unatkoztunk.

Összefoglaló

Amennyiben össze kéne foglalnom az egész otlétemet, nagyon élveztem és sajnáltam, hogy ilyen hamar eltelt. Sok új dolgot tanultam az órákon, megismertem rengeteg új embert, akiket viszont elhívtam magunkhoz. Mondtam nekik, hogy amennyiben a környéken járnak, minden féleképpen keressenek fel. Mindezek mellett a sok színes programnak köszönhetően nagyon jól éreztem magam. Még külön csomagot is kaptam a Marosvásárhelyi Hallgatói Önkormányzattól, ami tele volt Sapis ajándéktárgyal a tolltól kezdve, jegyzetömb és sok más apróság, ami emlékeztetni fog az otlétemre. A hazaút meg már gyorsan eltelt, sőt azért jó volt újra megpihenni az otthoni ágyamban.

Egyáltalán nem bántam meg, hogy ilyen messzi útra kerekedtem és mindenki másnak is csak ajánlani tudom. Amennyiben lehetőségem nyílna újra ellátogatni Erdélybe, biztosan újra jelentkeznék, és ha lehetséges lesz, akár tovább is maradnék, hogy élvezzem a helyiek vendégszeretetét és kedvességét.